

ΚΑΤΑΧΡΗΣΙΣ ΤΩΝ ΕΟΡΤΩΝ.

ΔΕΝ είναι άλλο αξιοθρηνητότερον ἀπὸ τὸν τρόπον, κατὰ τὸν ὁποῖον ἀγιάζουν τὰς εορτὰς πολλοὶ Χριστιανοὶ τὴν σήμερον. Αἱ δεσποτικαὶ εορταὶ δὲν γίνονται πλέον εἰς ἀνάμνησιν τῶν μεγάλων ἐνεργειῶν τῆς Θεοῦ πρὸς ἡμᾶς. Ἡμεῖς προσμένομεν τὸ Χριστὸς γεννᾶται, ἢ τὸ Χριστὸς ἀνέστη, μὲ μεγάλην ἐπιθυμίαν, ὄχι διὰ νὰ δοξάσωμεν τὸν Θεόν, ἀλλὰ διὰ νὰ λαμπροφορέσωμεν, καὶ νὰ περιερχώμεθα ἐξ οἴκου εἰς οἶκον, διὰ νὰ πολυχρονίζωμεν ὁ εἰς τὸν ἕτερον, καὶ νὰ ἐρωτῶμεν, Πῶς ἔχομεν μὲ τὴν μεταβολὴν τῶν βρωμάτων, ἂν τὸ πασχαλινὸν μᾶς ὠφέλισε, κτλ. Ὅλαι αἱ Κυριακαὶ τοῦ ἔτους, ἐξαιρέτως δὲ αἱ πρὸ τῆς Τεσσαρακοστῆς δύο, δαπανῶνται εἰς τὸ νὰ λατρεύωμεν τὴν κοιλίαν ἡμῶν, καὶ ὄχι τὸν Θεόν. Εἰς αὐτάς, ἔ ὄχι εἰς τὰς ἐργασίμους ἡμέρας, συμβαίνουσιν αἱ ἐριδεις, αἱ φιλονεικίαι, οἱ φόνοι, καὶ αἱ λοιπαὶ ἀνοσιουργίαι, καρποὶ τῆς ἀδθηφαγίας καὶ τῆς μέθης. Αὐτὰς τὰς δύο Κυριακάς τῆς ἀπόκρεω καὶ τῆς τυροφάγου, φαίνεται νὰ ἡμεθα ὅλοι ἐνεργοῦμενοι ἀπὸ τὸ δαιμόνιον τῆς γαστρομαργίας. Δὲν μένει πλέον διαφορὰ μεταξὺ πλουσίου καὶ πτωχοῦ· ὅλοι τρῶγουσιν ὑπὲρ τὴν χρείαν, καὶ πολλοὶ δαπακῶσιν ὑπὲρ τὴν δύναμιν.

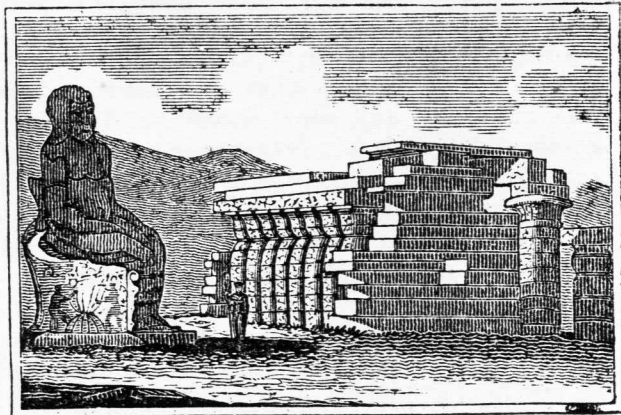
Θέλεις, Χριστιανέ, νὰ καταλάβῃς τὴν ἀτοπίαν τοιαύτης ἀντιθέου διαγωγῆς; ἔχε πάντοτε κατὰ νοῦν τὸ παράδειγμα τοῦτο. "Ἄν ἓνας φονεὺς, διότι ἀπεφάσισε νὰ κάμῃ ἀποχὴν τοῦ φόνου ἀπὸ τῆς αὔριον, ἐφόνευε σήμερον ὅσους ἤθελεν ἀπαντήσῃν, δὲν ἤθελες τὸν κρίνειν ὄχι μόνον μοχθηρότατον, ἀλλὰ καὶ ἀφρονέστατον; Τοιοῦτος γίνεσαι καὶ σὺ, Χριστιανέ, ὅταν τρώγῃς σήμερον ὅσα εὔρης, διὰ νὰ ἀπέχῃς αὔριον ἀπὸ δλα· ὅταν γεμίξῃς σήμερον τὴν κοιλίαν σου ὑπὲρ τὸ μέτρον, διότι δὲν ἔχεις αὔριον τὴν ἄδειαν νὰ φάγῃς κρέας· ὅταν μεθύσκῃσαι σήμερον, διότι δὲν καταλύεις αὔριον οἶνον. "Ἐξευρε ὁμως, ὅτι, ὅστις σχολάζει τὰς εορτὰς διὰ νὰ θεραπεύσῃ τὰ ἴδια πάθη, αὐτὸς δὲν εἶναι εορταστής· ἀλλὰ χλευαστὴς τῆς θείας μεγαλωσύνης, καὶ τολμηρὸς παραβάτης τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ.—ΚΟΡΑΗΣ.

ΤΗΠΕΡΟΧΗ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ.

Ο,ΤΙ καλόν, ὅτι ὑψηλόν, ὅτι εὐγενικόν ἔχει νὰ καυχῆθῃ ὁ ἄνθρωπος, ἐβλάστησεν, ἢ τοῦλάχιστον ὠρίμασεν, ἐπὶ χώματος Εὐρωπαϊκοῦ. Εἰς ἀφθονίαν, ποικιλίαν, ἔ ὠραιότητα φυσικῶν προϊόντων ὑπερτεροῦν Ἀσία καὶ Ἀφρική· εἰς πᾶν ὁμως ἔργον ἀνθρώπινον ὑπερέχουν οἱ λαοὶ τῆς Εὐρώπης. Αἱ ἀπλούσταται ἀρχαὶ τῶν βα-

ναύων τεχνῶν πιθανὸν νὰ χρεωπῶνται κατὰ μέρος εἰς τὴν Ἀσίαν· ἀλλὰ πόσον ἐτελειοποιήθησαν ὑπὸ τῶν Εὐρωπαίων! Ἀπὸ τὸ ὑφαντήριον τοῦ Ἰνδοῦ ἕως εἰς τὰς ἀτμοκινήτους ὑφαντικὰς μηχανὰς, ἀπὸ τὸν ἡλιακὸν γινώμονα ἕως εἰς τὸ θαλάσσιον χρονόμετρον, ἀπὸ τὸ Κινικὸν πλοῖον ἕως εἰς τὸ τρίκροτον τῆς Μεγάλης Βρετανίας, πόση διαφορὰ, πόση διάστασις! Ἐὰν δὲ στρέψωμεν τὴν προσοχὴν εἰς τὰς εὐγενεστέρας ἐκείνας τέχνας, αἱ ὁποῖαι, τρόπον τινα, καθιστάνουν τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν ἀνωτέραν ἑαυτῆς, πόσον ἀπέχει ὁ Ζεὺς τοῦ Φειδίου ἀπὸ εἰκόνισμά Ἰνδικόν, ὁ Παρθενῶν ἀπὸ ναὸν τῆς Ἰνδίας, ἢ μεταμόρφωσις τοῦ Ῥαφαήλ ἀπὸ Κινικὴν ζωγραφίαν! Ἡ Ἀσία εἶχε τοὺς χρονογράφους τῆς, οὐδέποτε ὁμως ἐγέννησε Θουκυδίδην, ἢ Γιββῶνα· εἶχε τοὺς ποιητὰς τῆς, οὐδέποτε ὁμως ἐπροχώρησεν εἰς κριτικὴν· εἶχε τοὺς σοφοὺς τῆς, τῶν ὁποίων ἐπέφεραν πολλάκις ἀποτελέσματα ἀξιόλογα αἱ διδασκαλίαι· ἀλλὰ, μ' ὅλον τοῦτο, ἓνας Πλάτων, ἓνας Νεύτων, ἢ ἓνας Κάντιος, ποτε δὲν ὠρίμασεν ἐπὶ τῶν ὄχθων τοῦ Γάγγου καὶ τοῦ Ὀαγγού.

ΘΗΒΑΙ ΑΙΓΥΠΤΙΑΚΑΙ.

Τὸ Μεμνόνιον.

Εἰς τὰς Αἰγυπτιακάς Θήβας ὑπάρχουν κολοσσαῖα τῆς ἀρχαιότητος λείψανα. Ὅλοι συμφώνως οἱ περιηγητὰὶ ὁμολογοῦν, ὅτι εἶναι τῶν ἀδυνάτων νὰ περιγράψῃ τις ὅποια καταπληκτικὰ αἰσθήματα γεννᾷ ἡ θεὰ τῆς παμπάλαιου ταύτης μητροπόλεως. Ἐφάνη, λέγει ὁ Βελζώνιος, ὅτι ἐμβῆκα εἰς πόλιν γιγάντων, οἵτινες, μετ' ἀγῶνα πολυχρόνιον ἀφανισθέντες ἐξ ὀλοκλήρου, ἀφήκαν τὰ εἰρήπια τῶν διαφόρων αὐτῶν ναῶν ὡς τὰ μόνα δείγματα τῆς ὑπάρξεώς των. Ὅχι ὀλιγώτερον ἰσχυρὰν καὶ χαρακτηριστικὴν περιγραφὴν δίδει ὁ Κύριος Λεῶν, ὅστις ἐπὶ Ναπολέοντος ἐσυνώδευσε τὸν Γαλλι-